

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Limba ungurească ca mijlocitoare a
culturii occidentale.

Voiam demult să găsească un cuvânt, care să caracterizeze fondul rasei maghiare, căci pentru a înțelege mai bine un lucru, e bine să se simplifice noțiunile. Se dăce și e recunoscut, că fondul Francezului e vanitatea, al Spaniolului orgoliul, al Italianului pasiunea; Germanul e reflexiv, Englezul practic, Grecul șiret, Turcul fanatic, Românul liberal etc.; dar' ce e Ungurul, care cuvânt ne va explica mobilul principal al ideilor și faptelor sale?

Egoismul? Șovinismul? Nu, căci șovinismul e prevădător în aventurile sale cele mai mari, egoismul cât de orbitor are în fine o mândrie rezervată ce nu o găsim în caracterul maghiar. Înainte de a ne da verdictul, să examinăm esența Maghiarului în manifestările sale, și atunci, deși în mod inductiv, nu vom fi poate prea departe de adevăr. Observați, vă rog, un moment, — și bine înțeles, vorbim de clasa cultă — observați-i limba, îmbrăcămintea, modul de a se nutri, relațiile sociale etc., primul lucru ce va bate la ochi e o diferență capitală nu numai de Occident, dar' de restul Europei în genere. Aceste particularități fac, ca străinul se află foarte depeșat în mijlocul lor. El nu se va deprinde niciodată cu acele mâncări substanțiale și copioase, care îngreoaie digestiunea și întuneacă mințile; nu va afla nici o plăcere la audirea unei limbi, care înaintea ca trăsă-impinsă într-o sintaxă condensată, dar' pe care gândirea modernă n'a maleat-o îndestul prin acele trăsături ușoare și spirituale, care fac farmecul unei limbi de conversațiune cultă, o limbă în fine, în care accentul tonic, intens și persistent revine asupra primei silabe a cuvintelor cu detunăturile enervante ale unui șrapnel.

Ce să mai dăcem despre muzica și dansul lor național, care sunt aceleași în cărmă și în salon, la care în van am căuta combinațiuni ingenioase sau elegante și care prin bruschețea și monotonia lor devin simplaminte intolerabile.

Când veți pe stradă un domn la apariență elegant, având pălăria înclinată mai mult sau mai puțin pe urechia stângă, pășind cu o ridicare cadențată și caracteristică a picioarelor asemenea unui băiețandru desmățat, care-și află o plăcere în diferite atitudini destrăbălate, fără să mai cercetezi, nu-ți vine la buze, iubite lector, cuvântul de Ungur?

Aceste apucături „sui generis“ le găsim pretutindeni, chiar în actele lor politice importante. Așa lumea scia, că numărul Ungurilor din regatul Sfântului Ștefan se cifrează cam la 6 milioane. Recensiunea din urmă pune numărul Ungurilor neaoși la 9 milioane, având astfel o majoritate absolută frumusească.

Prin ce minune au ajuns ei la această cifră, ne întrebăm noiăștia oameni simpli, care nu mai credem în miracoli și intervenții supraumane? Nici o minune, domnii mei, lucrul e simplu și... ingenios: toți, care declară, că știu ungurește, s'au trecut drept Maghiar, și poate și eu, nenorocitul scriitor al acestor rânduri, am devenit fără scirea mea și a lui Dumnezeu urmaș vrednic al vrednicului Árpád.

Apoi ce dăceți de perspicacitatea guvernului, care în fața Europei opresce prin ordonanță oficială intrarea memorandumului bucureșean, atrăgând astfel bănueli, că vrea să împedecă cunoștința unor adevăruri, lucru de altfel ce nu se poate împedeca, nici preveni. Ce mai prelungesc citatele? Dar' la ce ar fi bune? Sânt sigur, iubite lector, că convingerea ți-ai format-o deja și cuvântul ce caracterizează națiunea maghiară l'ai ghicit fără să ți-l mai spun eu.

O națiune căreia îi plac ostentațiunile copilărești, care se mulțumesc cu aparențe, cu rezultate superficiale, căreia îi lipsesc cu desăvârșire perspicacitatea și maturitatea politică și se amăgesc în negura înșelătoare a unui „jóhiszeműség“, acea națiune, dăc pur și simplu, că e naivă.

Această naivitate caracteristică o găsim în mod eclatant într'un articol dela 4 l. c. al ziarului „Budapesti Hirlap“, articol, care mi-a dat ansă la scrierea apretierilor de față. În acel ziar se dăce textual următoarele:

„Cunoștința limbii ungurești trebuie să fie cadrul, care închiagă naționalitățile, prin ea vom deschide poporațiunilor noastre calea culturii occidentale și a fericirii“. Și mai la

vale: „Trebuie să tindem, ca centrul culturii pentru Românii noștri să fie la noi, nu în Bucuresci, ca cultura lor, deosebindu-se de a statului vecin prin esența ei, să fie eminentamente ungurească“.

Dacă aceste elocubrațiuni ar fi scrise de un „Kolozsvar“, am repeta cuvintele lui Ioan Huss: „beata simplicitas“ și am trece înainte, deoarece pamfletele cam dela satira „Hénippée“ ale deputatului d'Aubry au pierdut din valoare. Chestia însă se schimbă, căci aserțiunile sus citate se găsească într'un ziar ce are pretenții de seriozitate și care deci sânt expresiunea modului de gândire al cercurilor culte.

Abstracție făcând, că limba și întreaga civilizațiune maghiară, fiind specială și așa dăcând refractară culturii occidentale, spre care trebuie să tindem ca popor neolatin, vom aminti cu această ocaziune cuvintele ardentului filolog și patriot Bessenyei, care dăcea, că ori-ce popor numai prin limba sa națională poate ajungea la cultură.

Dacă acest lucru e drept cu privire la Unguri, trebuie să fie drept și pentru Români. E deci și firesc și inevitabil, ca să ne cultivăm prin înșasi limba noastră și să nu alergăm a cerși lumina la Pesta, când o găsim la Bucuresci. Căci „Budapesti Hirlap“ trebuie să scie, că o națiune ce posedă filologi ca Hașdeu; istorici ca Tocilescu, Xenopol; archeologi ca Odobescu; geologi ca Ștefănescu; medici ca Bobeș; Asaky și Calenderu; critici ca Maioreșcu și Dobrogeanu; filosofi ca Conta; poezi ca Alexandri și Eminescu; militari ca Lahovary, Manu, Falcoianu; artiști ca Hartulari, Teodorini, Gabrielescu, Bărescu, pentru a nu mai aminti despre oratorii și oamenii politici români, a căror superioritate cred, că nu vor contesta-o nici Ungurii, ei bine, o națiune, care prin ea însăși și fără spriginul protector al națiunii maghiare și-a elupat o asemenea poziție în concertul Europei culte, va renunța și de aici înainte la ocrotirea lor părintească. Dnii Unguri însă nu sânt de această părere, ei cred, că vor pute face, ca bătrânul Danubiu, schimbându-și cursul natural, dela brațul Chilia să curgă înapoi spre Orșova; ei cred, că vor pute învăța mielul să urle și lupul să sugă dela oaie. Noi credem însă un lucru și anume, că în mersul evoluțiunii naturale lucrurile vor urma cursul neîncutat, și că un articol de ziar, ba chiar toate presiunile din lume nu vor împedeca să se întempe ceea-ce trebuie să se întempe. Eată de ce sfortările

nefiresci ale concetăț milor noștri unguri ni-se par naive; o dăcem aceasta fără ură și pasiune, căci amândouă sânt răusfătuitoare; ura te orbesce și pasiunea te rătăcesce, ear' noi Românii avem trebuință de lumină și sânge rece, ca să putem percurge drumul greu și întunecos ce destinul ni-l-a rezervat.

Philippus.

O întimpinare a domnului Vincențiu Babeș. Cetim în „Pester Lloyd“ (ediția de seara din 5 August c): „Prin o scrisoare adresată nouă, domnul Babeș declară scirea, că generalul Florescu sau alt personaj din România l-ar fi sfătuit într'un înțeles oare-care, sau că el, domnul Babeș, ar fi cerut sfatul guvernului Florescu despre raporturile interne politice, de „o calumnie ticăloasă“. Astfel de lucruri au putut fi scrise numai de „băieți necopți“. — Luăm act despre aceasta și observăm numai, că scrierile respective au fost cuprinsse în foile române, care apar la Bucuresci“.

Această întimpinare a domnului Babeș se referă la un articol publicat de „Pester Lloyd“, pe care îl vom reproduce și noi în traducere la rindul seu.

Răspuns la contramemorandul studenților maghiari. „Pester Lloyd“ primesce cu data de 5 August din Timișoara următoarea depeșă telegrafică: „Un om de încredere al ziarului „Temesvarer Zeitung“ a avut ocaziune a vorbi cu un membru al partidului naționalist român despre lupta între tinerimea universitară bucureșeană și budapestană, și a aflat, că în cerând va apăre un răspuns la broșura cetățenilor universitari budapeșteni; la acest răspuns lucră un comitet eximis de studenți români dela universitățile din Viena, Graz, Paris și Berlin. Dacă la acesta ar urma dela Budapesta o duplică, vor pași pe arenă studenții români dela Roma, Agram ș. a., pentru a reprezenta înaintea opiniunii publice europene punctul de vedere al fraților lor. În acest mod naționalistii speră de o parte a face propaganda începută mai viuă, de altă parte voesc ei prin aceasta a demonstra, că tinerimea română are în cele mai însemnate centre culturale puncte de razim, precând cestiunea defensivă a tinerimii maghiare se mărginesce numai la Budapeșta“.

Încât sântem noi informați, scirea, că se pregătesce în cercurile universitare române din monarchia noastră un răspuns la contramemorandul budapeștan, e întemeiată.

La această lucrare s'au angajat mai ales tinerii universitari români de origine din Ungaria și Transilvania.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Ninetta.

— Narațiune italiană. —

(Urmare și fine.)

„Cine-i? strigă stăpânul casei ivindu-se în fereastră.

„Eu sânt, dle Gomitato, Anatolio, trebuie să vorbesc cu d-ta“.

„La oara asta? Ți-ai pierdut mințile?“

„Nu se poate amina, te rog deschide-mi“.

„Mă iartă, dar' la oara asta —“

„Afacerea e de cea mai mare momentozitate, dar' nu te incomoda prea mult, întoarce-te în pat, pot și așa să vorbesc cu d-ta“.

„Anatolio, scii că mă neliniștești“.

„Cred, pentru-că însumi sânt neliniștit“.

„Dar' ascultă de ce am venit. Nu-i iertat să dai pe verișoara mea lui Beccaficchi de nevastă, înțelegi d-ta?“

„Sciam eu, și a eșit din minți“.

„Te înșeli, dar' îți declar hotărât, că sânt gata să mor pentru Nina, mă duielez cu d-ta, cu Beccaficchi și cu ori-căți alții, dacă cere trebui-ța, ca să scap sërmana față de neonestele d-tale intențiuni. Acum sânt 4 1/2 oare, până la 9 avem timp“.

„Omule, ai nebnit, și eu voiu face bine dacă voiu usa de scutul legii față cu d-ta. Te rog îndepărtează-te, eu sânt bătrân și am trebuință de odihnă“.

„Nu mă duc până nu-mi declari, că-ți vei retrage cuvântul dat lui Beccaficchi“.

„Anatolio, îndepărtează-te“.

„Nu, rămân!“ Și Anatolio se aședă pe un foteuil și luând bombardonul bătrânului, scotea nisece tonuri grozave.

„Pentru D-șeu, lasă-mi bombardonul, mi-l ruinezi; omule, s'a băgat dracu în d-ta?“

„Nu-l las, până nu-mi declari hotărât, adecă până nu-mi dai în scris, că Ninetta poate să dispună liber de sine“.

„Pentru-ee, vrei d-ta s'o iai de nevastă?“

„Nu, apăr numai un drept sfânt“.

„Nefericite, nu înțelegi, că mi-am dat cuvântul lui Beccaficchi și că el e în stare să mă omoare, dacă mi-l-aș retrage“.

„Și la un astfel de om vrei d-ta să dai pe orfana d-tale?“

„E bărbat foarte onest, iubesc însă pe Nina și ar omori pe ori-cine, care s'ar opune în calea iubirii sale“.

„Ei bine, acel ori-cine sânt eu, de moarte nu-mi pasă — Ninetta urrese bărbatul menit ei, asta vreau să-i spun lui Beccaficchi. Unde locuesce?“

„La nr. 100 în via dela Spada. Doar' nu vrei serios“.

„Să eliberez pe Ninetta, de sigur asta vreau. San Beccaficchi cade, sau eu, am însă speranță să cadă el“.

„Dorința foarte umană, ear' în mintea sa a adaus: „a nebnit tinerul!“

Anatolio n'a mai luat seamă la vorbele lui, ci s'a grăbit pe scară în jos.

„De-mi va succede să-l omor, Ninetta are să fie liberă și eu am mângăierea de a fi săvârșit o faptă cavalerescă înainte de moarte. Mă omoară el, săvârșesc o faptă bună, și Ninetta mai ales, având cele 6000 lire ce i-le asigură această epistolă“, și el pipăi buzunarul stâng din lăuntru, „tutuși poate face ce vrea“.

Nr. 100 via dela Spada. Care va să dăc am fi ajuns!“ strigă Anatolio abia mai răsuflând.

„Bate tocmai 5 1/2. D-șeu, ce înțet trece timpul! Și pe el va trebui să-l scot din așternut“ și Anatolio trase clopoțelul cu o vehemență corăspunătoare.

„Cine-i? răsună milităresce.“

„Un prieten, deschide!“

„Ei da, la oara asta!“ răsună din nou din fereastră.

Deschidându-i-se poarta, Anatolio se grăbi să ajungă în etagiul prim. În antișambra unei elegante locuințe de „garçon“ îl aștepta un bărbat așa dăcând în anii cei mai buni cu fața împrejmuată de o barbă neagră puternică, în o cămașe de zale de oțel cu o floretă în dreapta. Pe pereți atirnau arme de tot soiul, un arsenal în miniatură.

„De sigur mă va omori“, își dăse Anatolio, „dar' nu-mi pasă“.

„Domnule!“ strigă înarmatul.

„Mă chiamă Anatolio Avogli“, dăse iute Anatolio, „am venit să împedec cu ori-ce preț, ca să iai în căsătorie verișoara mea“.

„Ce vrei să dăci?“

Nu garantez pentru viața d-tale, signor Anatolio și...“

„Mi-am propus firm să-ți curm viața, dacă de bunăvoie nu te hotărăiesc să abdic de Ninetta“.

„Dle, îndrăsnesci să mă provoci? Ți-a bătu oara din urmă“.

„O sciu prea bine, dar' nu-mi pasă“.

„Aid, dle, timpul meu e măsurat, prinde un pistol și eu altul, că slavă Domnului sânt destule“.

„Tiner, gândesce-te la părinți“.

„Nu mai am, mângăie-te dar'; pistol, revolver, sabie, hotărăesce-te“, și Anatolio prinse un revolver de pe masă.

„Nefericite-le, nu glumi cu arma...“

„mi-se pare, că ți-e frică, pentru-că tremuri...“

„Eu tremur? Poate de frig. Aid, luptă-te ori renunță la Ninetta“.

„Admir curajul d-tale, tiner, dar' lasă-mă să vorbesc, Dumnezeu ne-a lăsat ca să ne înțelegem, — intenția mea a fost demult“.

„Dar' nu te perde în vorbe multe, mi-e grabă... haid' să ne batem“

„La ce, scumpe Anatolio? Nu înțelegi, că demult mi-a fost intențiunea să rup o legătură, care —“

„Cum! Renunți la mâna verișoarei mele?“

„De tot“.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 26 Iulie st. v.

Situatiunea parlamentară.

În ședința de ieri a casei deputaților s'a primit cu votare nominală §. 1. al proiectului de lege comitatensă. După aceea a declarat contele Szapáry, că în urma atitudinii partidului independenței parlamentarismul e periclitat, că el a făcut tot posibilul ca să delătore pericolul și proiectul să devină lege, însă toate semnele prevestesc obstrucțiunea. De aceea el face propunerea, ca §. 2. să se modifice în înțelesul declarațiunii sale din clubul liberal, pe care o cunoașcem. Mai departe a declarat, că §-ul votat nu conține dispoziția, că după aceasta funcționarii vor fi numiți, ei din contră până la intrarea în vigoare a legilor puse în perspectivă, ei vor fi aleși ca și până acum. Altcum guvernul își susține programul de până acum și declarațiunile făcute relativ la proiect. Cel puțin un an va trece, până când proiectul va fi din nou prezentat casei, dar' prin aceasta intrarea în vigoare a reformelor proiectate nu suferă întârziere (?). Ministrul nu află necesar, ca modificarea propusă să fie transpusă comisiunii administrative, dar' nu are nimic în contră, ca modificarea să se tipărească și să se deșbată în ședința următoare. După aceste a enunțat contele Apponyi, că nu poate urma guvernului pe calea acum apucată. Șefii fracțiunilor kosuth-iste Irányi și Ugron au criticat aspru această procedură a guvernului, dar' altcum a declarat, că întră în așteptarea proiectului modernizat. Părerile ce domnesc în partidele maghiare asupra acestei stratageme a guvernului se ved foarte lămurit din foile lor. Extragem din aceste următoarele: Guvernamentalul „Nemzet“ dăce: „Lovitura aceasta zdrobitoare, săvârșită cu arma legitime apărări, va fi aplaudată de țeara întreagă. Și această armă va salva totodată parlamentarismul nostru și credința aproape șgduită a Europei în maturitatea politică a națiunii noastre“. Mai puțin satisfăcut se arată guvernamentalul german „Pester Lloyd“. „În principiu, — dăce acesta, — stânga extremă este învinsă; dar' în praxa libertății de acțiune parlamentară, durere, a învins. Anomalia foarte amenințătoare rămâne ca și mai nainte și își aruncă umbrele și în plămuirile viitorului...“ Apponyi-stul „Pesti Naplo“ scrie: „Resultatul final este dar' acela,

„Vorbesci serios?“

„Cât se poate de serios, să sci că din momentul acesta verișoara d-tale Ninetta e liberă“.

„Îmi dai în scris asta?“

„Da, cu toată placerea“.

Înzestrat cu acest document părăsi Anatolio casa cavalerului Beccaficchi și cu un mic încunguir ajunse ear' la signor Gomitato.

„Aproape de opt“, calculă tinerul, care se scia aproape de sfârșitul seu, „bătrânul bombardonist va sorbi tocmai prima ceașcă de cafea. Întru și-i predau documentele, eliberarea orfanei sale și epistola aceasta“ și Anatolio își pipăi din nou buzunarul stâng din lăuntru.

„Ninetta e moștenitoarea mea și e în poziție acum să-și aleagă pe acela, pe care-l iubesc. După mine, vărul și eliberatorul ei, dragălașa ființă va vërșo o lacrimă. Mai ales, că moartea me va cuprinde în apropierea ei — teribil! Cam pe la 9 obicnuiesc să iee dejunul, eu voiu întocmai lucrul așa — ca dela 8 — 9 — Doamne ajută-mi, să rămân în casă la Gomitato. Prezența ei să-mi ușureze momentele de agonie. Anatolio, fii bărbat!“ Și trecând de mâna preste ochi dăse: „Să mă bucur încodată de farmecul dimineții, al celei din urmă...“

Gomitato își sorbia cafeaua și cetia jurnalul de dimineață, când intră Anatolio.

„Ce, ear' ai venit?“ Asta a fost salutarea puțin încurajatoare din partea tutorului,

că proiectul a căzut, reforma însăși este greu compromisă, autoritatea guvernului șguduită, va da obstrucțiuni recunoscute, paciența și conștiința de sine a partidului liberal sînt puse la o probă grea, situațiunea parlamentară și politică este încurcată ca un nod gordian. Kossuth-istul „Egyet-értés“ în fine se exprimă astfel: „Partidul independentei poate acum așadar părăsi câmpul luptei parlamentare cu o isbândă hotărâtă. Lupta lui stăruitoare a zădărnicit, ca pericolul proiect se devină lege. El a adus la valoare marele principiu moral, că o majoritate parlamentară, aleasă cu program municipalist, nu poate introduce în contra acestui program administrația de stat... E vorba, că kossuth-istii vor publica un manifest, în care vor da expresiune mulțumirii și bucuriei lor și vor cere recunoștința „națiunii“ pentru victoria obținută.

Earăși Bismarck despre Rusia.

„Figaro“ din Paris publică un extras al unei scrisori a principelui Bismarck către un Rus, cu care este împrietenit de 30 de ani și care multă vreme a fost șeful partidului german la curtea din Petersburg. Într-această declarație fostul cancelar, că viza dela Kronstadt nu ar fi avut loc, dacă el ar mai fi în fruntea afacerilor. Decând s'a întemeiat tripla alianță, el a știut să țină departe opoziția rusească. Însă în cei din urmă trei ani diplomația germană a făcut trei mari erori: Mai întâiu a făcut Franței avansuri cu privilegiul expoziției din Berlin, ceea-ce a făcut pe Rusia bănuitoare față cu Germania, căci a trebuit să creadă, că Germania voese să frângă influența rusească la Paris. A doua eroare este anunțarea triplei alianțe prin împăratul Wilhelm și a treia vizita acestuia la Londra, care a pricinuit contramanifestațiunea dela Kronstadt.

La visita dela Kronstadt.

Foia oficială din Petersburg publică următoarele: „Se știe, că la dîneul din 16. Iulie împăratul vădicând pocalul a dîs următoarele cuvinte de înaltă importanță: „În sănătatea preșidentului republicii franceze, întru prosperarea flotei franceze și cu deosebire a escadreii admiralului Gervais!“ Acestor cuvinte ale suveranului a urmat o serie de grandioase, foarte importante distingeri în decursul întregii durate a vizitei escadreii franceze la Kronstadt. Dacă cândva, apoi acolo au avut oficerii strălucite flote franceze privilegiul să se convingă despre efectul ce au în Rusia cuvintele capului statului. Ne-ar duce prea departe să enumerăm grandioasele și călduroasele manifestațiuni, despre care poporul rusesc a dat celui francez dovești atât de strălucite. Nici cel mai mic incident nu a turburat aceste manifestațiuni ale puterii liniștite, însă reale ale poporului rusesc, care în acest chip interpretează cuvintele suveranului său“.

„Da, am venit ear, ca să-ți aduc în scris, că orfana d-tale e liberă“.

„Asta va să dîcă, că pot din nou să-ți caut bărbat Ninette“, replică năcăjit Gomirato.

„Las'o asta în grija Ninettei însăși“.

„De mine e vorba?“ întrebă o fată dragălașe, vioaie ca o dimineață de Maiu, intrând în odaie. „Tu ești, Anatolio?“

„Eu, Ninetto, am venit să te văd, îți aduc în scris eliberarea ta, cetesce, poți să te măriți după cine ai voe.“

„O, Anatolio, atunci —“

„Nu asculta de vîrul tîu, sîrmanul, e cam bolnav“, și Gomirato arătă cu mîna pe frunte.

„Da, sînt bolnav, Ninetto, sînt foarte bolnav, căci...“

„D-șeule, Anatolio, ce-ți este? Acum când pot să fiu a ta, — oh ar fi teribil, —“

„Să fi a mea? Ce dîci — aud încă!!“

„Of capul meu, capul meu“.

„Anatolio, nu știi tu cât te iubiam încă precînd eram copilă, când tu —“

„Ajunge, ajunge! O, e prea mult, inima mea, inima mea — moartea...“ și în momentul acesta cu un strigăt sîlbatic cădî la pămînt, nu Anatolio ci Ninetta. Anatolio își uită acum de inimă, el ingenunchiă lîngă dragălașa lui verișoară, lîngă viitoarea sa moștenitoare și cercă să o aducă în fire, apăsîndu-și buzele sale, ale consacratului la moarte, pe buzele leșinate.

Despre visita dela Kronstadt se exprimă „Fremdenblatt“, organul cabinetului nostru de externe, că simpatia Rușilor și Francezilor este basată singur numai pe identitatea intereselor curat politice. După presa rusească apropierea acestor două popoare ar avî să paralizeze tendențele agresive ale triplei alianțe. Aceasta se bazează pe supoziția falsă, că tripla alianță nu ar avî direcție curat defensivă, dar nu conține nimic neliniștitor, căci ar fi cu tripla alianță o alianță paralelă de pace. Relativ la Franția nu există nici un semn, că prietenia Rusiei ar da un sprigin tendențelor șoviniste franceze, ci apropierea Rusiei se întîmplă numai cătră partidul francez dela guvern, ea păstrează lustrul succeselor ei politice și îndreptățește la speranță, că spiritul poporului francez se va calma. Astfel putem privi în liniște în fața desvoltării lucrurilor.

Articolul lui „Nordd. Allg. Ztg.“ signalizat la acest loc în numărul de ieri, accentuînd, că pacea a fost accentuată și din parte franceză și din parte rusească ca scop al simpatiilor dintre cele două popoare, adaugă, că în constelațiunea actuală nu sînt motive de a presupune, că unul dintre ele sau amîndouă împreună ar intenționa vr'o turburare a păcii. Însă considerînd temperamentul Rușilor și Francezilor, nu este de mirat, dacă acuma, când prin apropiere conștiința de sine li-s'a potențat, se vor accentua multe dorințe ale lor care pînă acuma au fost latente. Astfel cu drept cuvînt foile engleze amintesc, că ar pute deveni acute unele puncte ale cestiunii orientale, cestiunea Egiptului, a Dardanelor etc. Presupunerea foilor engleze arată adevîrul, că sînt în situația politică internațională puncte, care deși nu au un fond nemijlocit răsboinic, totuși pot da privilegiu la discuțiunii politice vrednice de atențiune.

Presa bucureșteană și dl Vincențiu Babeș.

VII.

„La Liberté Roumaine“ publică în fruntea nrului seu dela 13/25 Iulie a. c. următorul articol:

Partidul național român din Transilvania.

Comitetul dirigent al partidului național român din Transilvania e convocat pe dîlele aceste la Sibiu prin președintele seu dl V. Babeș. Această întrunire extraordinară poate avî urmări foarte grele pentru politica Romînilor de preste munți; astfel ne credem datori a ne ocupa de ea la acest loc. De altmintearea motivul convocării acestei întruniri este cu mult mai interesant, decît se poate fi trecut cu tăcere.

Mai înainte de asta cu cîțva timp*) noi ne-am ocupat cu politica Romînilor din Transilvania și cu rolul mai mult ca străin ce dl V. Babeș, președintele comitetului par-

*) Vedeți „La Liberté Roumaine“ din 28 și 30 Maiu st. v.

Efectul a urmat, Ninetta l-a prins de după grumazi cu mîinile ei albe și amîndoi se simțiau foarte bine. În momentul acesta orologiul deasupra căminului batî 9! Anatolio nu auđ. Când se desfăcî din brațele iubitei sale și vădî căt au înaintat arătătoarele se spăria. Deveni palid ca un mort și se gati să plece.

„Trebuie să fac o cale, dela ea aștrîna tot“, și o privi întristat — „epistola aceasta ți-o las ție pentru toate eventualitățile“. Pînă a răspunde ea ceva el eși.

La poartă se sul într'un „cab“. „La profesorul Bartini iute!“

Cînd era înaintea uși bine cunoscute a profesorului, cugetă, că l-a sosit sfîrșitul, așa de tare îi palpa inima.

„Profesorul acasă-!?“ întrebă pe servitorul abia mai răsufînd.

„Din nefericire nu!“ replică acesta melancolic.

„Unde-i, trebuie să-l vîd!“

„Nu se poate, ađi noapte la 3 oare a trebuit să-l ducem în institutul alienaților, voia să ne omoare pe toți, căci dîcea, că sîntem și așa otrăviți!“

Acum a fost deslegat enigma. Sîrmanul Bartini! Jertfa scrutărilor sale neobosite.

Trad. de Omega.

tidului național român, joacă în acest comitet. Noi atunci acusăm pe dl V. Babeș, că împedea continuarea politicei tradiționale a Romînilor, și că caută a-l băga în vîgășul kossuth-ist.

Pentru a proba afirmațiunile noastre noi cităm fapte: Relațiunile dlui V. Babeș cu familia Mocsonyi; atitudinea sa în conferența națională ținută la Sibiu în 1887; amînarea de trei-ori a memorandumului, cu care conferența a însărcinat comitetul partidului național de a-l redigea și de a-l trimite la Împăratul pentru a-l face cunoscute apăsările, care le suferă Romîni din partea Maghiarilor, ceea-ce ar fi fost un mare pas înainte în politica Romînilor de preste munți; înțelegerea întevînită între Mocsonyi-ești, membri ai clubului maghiar kossuth-ist din Budapeșta, și dl V. Babeș, pentru a împedea trimiterea memorandumului; alegerea la Caransebeș a dlui Ludovic Mocșary, fost președinte al comitetului kossuth-ist, în locul dlui general Traian Doda, alege patronată de dl V. Babeș, care dîcea că are consimțămîntul generalului, ceea-ce de atuncia încoace s'a recunoscut ca fiind fals; mai tîrziu în sfîrșit insistările dlui V. Babeș, totdeauna de acord cu Mocsonyi-ești, — cu alte cuvinte cu Maghiarii de partidul kossuth-ist, — pentru-ca memorandumul să nu fie adresat Împăratului Austro-Ungariei, ceea-ce ar fi fost o lovitură direct aplicată Maghiarilor și ceea-ce în tot cazul pentru viitor ar fi neteșit terenul politice române, — ei Europei, ceea-ce nu ar fi însemnat nimica, ci din contră ar fi dat drept calumaiitorilor maghiari, care se sforțează de a presenta pe Romîni ca urzitori de disordine, care fac apel la străini pentru regularea afacerilor de stat interne.

În același articol, în care noi am pus în lumină atitudinea dubioasă a dlui V. Babeș în sinul comitetului român național din Transilvania, am atins cu unele cuvinte o pățanie a lui întîmplată în timpul mai din urmă.

Dl V. Babeș, pentru a explica atitudinea sa și pentru a îndormita bănelii ce a inspirat mai multor membri din comitet, al cărui președinte el este, îi asigură, că politica mai mult ca stranie ce el stăruie să urmeze partidul național român din Transilvania l-a fost oare-cum dictată de nise persoane importante din România. Mai adăugă, că Romîni din regat nu vor vedî cu ochi buni trimiterea memorandumului la Împăratul, ci că ei mai mult ar fi de părere, că Romîni de preste munți ar trebui să îndrepte politica lor spre Paris și Petersburg.

Dar' cu ocaziunea iubilului de 10/22 Maiu mai multor Romîni din Transilvania au venit la București pentru a asista la festivități și a lua parte la deschiderea Ligei culturale a tuturor Romînilor, a căruia inaugurare s'a ținut la 11/23 Maiu. Între ei se aflau și membri de ai comitetului național român. Ei au avut ocaziune de a constata, că tot ce li-a spus dl V. Babeș despre inspirațiunile pretinse și primite din București a fost cu totul tot neexact. Într'o dî domnul V. Babeș a fost chemat la o întrunire intimă, și aci în prezența domnilor Clorion din Cluj, Mureșianu din Brașov, Slavici, Bianu, I. Bogdan, I. Russu, I. Neștescu, preotul Lucașiu din Sătmăr, Septimiu Albini din Sibiu, Gr. I. Brătianu, N. Barbu și alții, l-a cerut explicațiuni. Aceasta a fost o executare în toată regula, trista executare a unui cap de partid, cărui l-a dovedesce, și care dovedesce el însuși, că în continuu a lucrat în contra intereselor națiunii, pe care acest partid le reprezenta. Toate faptele ce noi am referat mai sus fură discutate și examinate deaproape și duplicitatea domnului V. Babeș a eșit clară și netăgăduită; inspirațiunile, despre care el dîcea, că sînt primite din București, l-a s-a documentat, că le primia din Budapeșta; politica, despre care el dîcea, că l-a fost dictată de persoane importante din România, l-a s-a documentat prin declarațiunile acelor persoane înseși, că nu l-a fost dictată decît numai de domni Mocsonyi și kossuth-isti.

La reîntorcere în Transilvania, membrii partidului național român, care au asistat la întrunirea intimă, despre care noi tocmai am vorbit, au împărtășit colegilor lor toate ce au vădît în București. Trezită tocmai la timp, delegațiunea comitetului național din Sibiu hotărî a convoca membrii comitetului și a le supune la desbatere cestiunea aceasta gravă.

Domnul V. Babeș, care, dacă ar fi avut cel mai puțin simț de poziția sa, ar fi demisionat imediat și fără încungur din funcțiunea sa, care o provedea de o manieră așa stranie, se neliniștî de această lovitură și se prepara a o întîmpina. El se grăbi de a trimite în secret membrilor comitetului o convocare, și spre a nu perde timp și spre a surprinde încă odată, dacă ar fi posibil, ereul colegilor sei, hotărî întrunirea extraordinară a comitetului pe 12/24—19/31 Iulie.

Noi avem sub ochii nostri un exemplar al acestei convocări. Este o foaie mare de hîrtie umplută pe amîndouă laturile cu ata-

curi furioase la adresa celor-ee l-au demască și a Romînilor din regat, care, ocupîndu-se cu politica Transilvaniei, au ajutat a desvîlă politica sa nefastă pentru națiunea română. Noi nu avem intențiunea de a reproduce acest document; noi vom dîce simplu, că dl V. Babeș, după ce citează multe lucruri neexacte privitoare la atitudinea persoanelor, care au luat parte la întrunirea, al cărui rezultat l-a fost fatal, și privitor la dîrele ce au înregistrat acest fapt, pune cestiunea personală și susține aceea, că politica ce el a forțat partidul național din Transilvania de a urma l-a fost inspirată de persoane importante din România. În același timp dl V. Babeș nu uită de a se pronunța de nou într'o prosă foarte încurcată în contra trimiterii memorandumului la Împăratul și susține, că el este acela, care reprezentă exact dorințele partidului național, ear' nu aceia care cer cu stăruință, de a nu se mai opune trimiterii memorandumului, a cărui redacție a fost deja hotărîtă în 1883.

Înainte de a merge mai departe, vom sci a deschide o mică parenthesă. În epistola sa de convocare dl V. Babeș dă să se înțeleagă, că politica sa a fost și continuă a fi inspirată de persoane importante din România. Cu intimitatea merge dl V. Babeș și mai departe.

El afirmă sus și tare faptul, ba chiar și numesce cu numele pe preținșii inspiratori. Aceasta este o obiceiare veche a dlui V. Babeș de a se provoca la numele altora; dar' fiindcă dela întrunirea intimă, ținută în luna lui Maiu în București, nu mai poate abusa de unele nume, ca mai înainte, declară acuma, că inspiratorii sei sînt generalul Florescu, președintele consiliului și priștul G. Bibescu, care amîndoi l-au sfătuit a urma politica kossuth-istă și rusofilă. Acești doi domni au acum cuvîntul.

Noi continuăm. Dl V. Babeș încheie convocarea sa invitînd pe membrii comitetului național de a-l trimite răspunsul cît mai în grabă „prin epistolă recomandată la adresa sa în Sibiu în palatul metropolitan“. Așadar dl V. Babeș și-a stabilit cartierul general în palatul metropolitan din Sibiu, la P. S. Sa Miron Roman, instrumentul docil al Maghiarilor. Aici lasă de a l-a trimite chiar epistole privitoare la comitetul național. Acest neînsemnat fapt are importanța sa și poate explica pînă la un punct oarecare opozițiunea dlui V. Babeș în contra dorințelor conferenței din 1883.

Eacă dar' sub ce auspicii se va deschide dîlele aceste întrunirea comitetului național român din Transilvania, convocată prin președintele seu de frică, ca nu cumva să fie chemată chiar de delegațiunea comitetului. Noi sperăm, că această întrunire va fi fatală dlui V. Babeș și că convocarea sa va fi cea din urmă încercare, ce președintele comitetului național român va fi făcut, spre a-l duce în eroare și spre a-l împinge spre o politică contrară intereselor române, ne reprezentînd avantagiuri decît numai pentru cei mai răi inimici ai sei.

Trebuie ca dl V. Babeș să cedeze locul unei alte persoane mai vrednice decît dînsul.

Afară de ce am dîțat despre acțiunea sa politică, mai relatăm încă unele fapte, care îl vor arăta cu desvîșire ca pe unul ce este mai periculos pentru partidul, al cărui cap este, ca un adversar pe față.

Dînsul este acela, care pentru a pute reveni asupra unor hotărîri luate de partidul național român încă la inițiativa lui Șaguna, nu s'a sîit a declara, că acest mare prelat era nebul.

Dînsul este acela, care a împedecat alegerea archimandritului Nicolau Popea pe scaunul metropolitan din Sibiu, pentru-că lui îi era frică de influența acestui vrednic patriot, și dînsul este acela, care a stîrnit a alege pe Miron, un om căștigat pentru cauza maghiară.

Președintele comitetului național român era director al unui dîar pe timpul, când și-a pus Miron candidatura. Dîarul dlui Babeș purtă o campanie violentă un timp oareși-care contra acestei candidaturi, „Miron“, scria dl Babeș „este pentru noi un om mort. Alegerea sa pe scaunul metropolitan ar fi desastroasă pentru romînim. Prin Miron va străbate maghiarismul pînă în bisericile noastre“. Dar' apropiindu-se dîna alegerii, a fost surprînzător de a vedî între cei mai călduroși partizani ai candidaturii lui Miron chiar pe acel domn V. Babeș, care la început a combătut-o. S'a căutat mult timp și se mai caută și astăzi după cuvîntul acestei enigme. Acest cas este de natură de a lumina definitiv opiniunea publică asupra caracterului dlui Babeș. Cînd cineva este capabil a susține la o dignitate înaltă națională pe un inamic recunoscut al națiunii, acela nu merită a conduce partidul național.

Convenția pentru drumurile ferate între Ungaria și România.

Proiectul de lege prezentat de ministrul ungar de comerț Baross în ședința dela 1-a l. c. a camerei deputaților, asupra regulării drumurilor ferate ce au să fie construite în legătură cu cele din regatul România, asupra regulării juncțiunilor șoselelor și a juncțiunilor existente de pînă acum, înarticlează convenția încheiată la 2 Martie în Budapeșta. În virtutea articolului 1 al convenției, părțile contractante se învoesc, că, prelungă juncțiunile existente Timiș (Predeal) și Orșova (Verciorova), să facă și juncțiunea pe la Ghimăș-Pelanca și Turnuroșu-Riu-Vadului. Conform articolului 2 se deobligă contractanții a preda comunicațiunii noale linii de juncțiune amintite în timpul cel mai scurt, cel mult în șese ani dela dîna ratificării convenției.

După încheierea convenției o comisie mixtă se va exmite la frontieră, pentru a face studiile pentru lucrările pregătitoare și pentru lucrările tehnice, precum și pentru a fixa punctele de juncțiune. Pe fiecare linie de juncțiune gările de frontieră ale drumurilor ferate vor fi construite în nemijlocită apropiere de frontieră. Dacă formațiunea terenului va oferi greutăți, părțile contractante vor construi pe baza propunerilor comisiei mixte gării comune internaționale. Statului, care nu posedă gării proprii și care își adapostesce oficiile sale în gara comună internațională, îi rămîne rezervat dreptul, a renunța ori-cînd la gara comună și a-și construi o gară proprie de frontieră. Despre această intenție are să se facă de scire celuilalt stat contractant cu 2 ani înainte de termenul, dela care începînd are să urmeze separarea serviciului. Pentru mobiliarul gării comune internaționale nu se dă despăgubire în cas de denunțare a învoeli. Asupra folosirii liniilor, cît și asupra despăgubirii pentru edificii și pentru folosirea localităților comune, în fine asupra compensației pentru serviciul din gară și frontieră se vor înțelege administrațiunile drumurilor ferate prin o convenție specială.

În art. 8 se stabilesc principiile pentru convențiunea dintre administrațiunile drumurilor ferate. În articolul următor se stabilesc, ca liniile de drum ferat, ce sînt a se construi, să se construesc și să fie date în exploatare după prescrierile comune, precît o recere interesul comun al părților. Distanța între șini se normează cu 1.435 m. Conform art. 10 vor stabili respectivele direcțiuni ale drumurilor ferate ordinea mesurului trenurilor pînă la stația de frontieră;

ele sînt îndatorate a împedea ori-ce întîrziere a călătorilor și a mărfurilor. Sudiții unui stat sînt supuși, în ce privesce taxele de transport și de manipulațiune, pe teritoriul celuilalt stat la același tractament ca și indigenii. Poliția locală în gările de frontieră și în gările comune o exercită în prima linie funcționarii liniei. Amîndouă guvernele se obligă a da împrumutat spriginul recerut funcționarilor lor. Deplină suveranitate este garantată în gările comune internaționale cu privire la serviciul justiției și al poliției acelei părți, pe al cărei teritor se află gara; cît pentru crimele comise în contra patriei proprii însă precum, și cît pentru răsburile după funcționari și a. d., f. a. se admit anumite rezerve. În art. 14 se dispune, că indiviđi, care au fost condamnați pentru anumite delict, nu pot fi aplicați la gările de frontieră. Conform art. 15 funcționarii și impiegații dela gările de frontieră sînt supuși normelor de disciplină ale propriului stat. Autoritățile locale ale amînduror staturi vor spriginul reciproc pe funcționari în exercițiul funcțiunii lor. Conform art. 16, localurile de oficiu vor fi însemnate prin marce și insigniile statului, căruia servesc. În art. 17—19 se normează raporturile funcționarilor. În art. 20 se dispune, că direcțiunile de telegraf ale amînduror staturi vor regula serviciul de legătură între ele. După art. 21 formează fiecare linie de comunicație, care e stipulată în convenții, linia de vamă, pe care o permis a umbla în tot timpul persoanelor și mărfurilor. Conform art. 22 se vor înființa în gările particulare și în gările comune de frontieră oficii de vamă. Art. 23 normează procedura vamală cu privire la bagajinl călătorilor, ear' art. 24—32 procedura vamală cu privire la mărfuri în general.

Conform art. 33 gara din Predeal, proprietate română, se recunoasce de gară internațională. În art. 34 își garantează părțile contractante construcția cît mai în grabă a șoselelor ce trec preste frontiera uneia și celeilalte și, încât ar exista astfel de șosele, a le ține în bună stare dintr'o parte și din alta O declarațiune separată cuprinde dispozițiunile particulare cu privire la gara din Predeal.

CRONICĂ

Dela Curte. După cum se telegrafează din Ischl, Maiestatea Sa Împărăteasa noastră Elisabeta va rămâne în Feldafing până în 15 l. c., când va veni apoi direct la Ischl, spre a asista în cerc mai restrâns familiar la sărbătoarea născerii Monarhului nostru. Arhiducele Ludovic Victor și Princesa Elisabeta, fiica Princesei de Coroană Stefania, încă vor merge pentru câteva zile la Ischl. Plecarea Maiestății Sale Împărăteasei Elisabeta la Corfu va urma numai pe la începutul lunii lui Septembrie. Până atunci castelul Maiestății Sale din Corfu va fi gata și aranjat cu deservire.

Ministrul ung. de instrucțiune publică — și limba germană. Conte Albin Csáky, ministrul ung. de culte și instrucțiune publică, s'a exprimat pe calea unei ordinațiuni, că instrucțiunea limbii germane în școlile civile trebuie predată separat de cea a limbii maghiare și că puterile didactice pentru instrucțiunea limbii germane au a depune un deosebit examen de calificățiune, despre care vor primi apoi o diplomă specială. Aspiranții de învățători sau profesori vor pute primi în viitor o catedră de limba și literatura germană numai pe baza unei atari diplome.

Avis. On. acționarii ai institutului de credit și economii „Someșana” sunt rugați, ca conform deciziunii luate în ședința direcțiunii din 21 Iunie a. c. se binevoiesc a trimite de fiecare a sa acțiune câte 1 fl. 20 cr. pentru acoperirea speșelor cu tipărirea acțiunilor și în competența de timbru, porto-postal etc., și atât mai virtos, că cu ocaziunea subscrierii acțiunilor nu s'au computat speșe de fondare. Dej, în 6 August st. n. Direcțiunea.

Un contabil dispărut. Dl Wolfsohn, contabil al „primei bănci ardelenice” din Brașov, care înainte cu 3 săptămâni intrase în un concediu de 14 zile, a dispărut de atunci fără urmă, deși concediul său expirase deja înainte cu mai multe zile. O reviziune introdusă la bancă n'a constatat nici cea mai mică defraudățiune sau neregularitate.

Dl Dumitru Popovici, bariton la opera din Praga, bine cunoscut și publicului sibian, a fost decorat de Maiestatea Sa regele României cu medalia „Bene Merenti cl. II.” pentru merite artistice și musicale.

Circulațiunea pe linia București-Predeal. Numărul persoanelor, care au călătorit Sâmbătă și Duminecă pe linia București-Predeal, de 7500, care au adus administrațiunii căilor ferate române un venit de 48.000 lei.

Domnișoara Elena Văcărescu. Cetim în „Pester Lloyd”: „Se scrie din București: În societatea de aici s'a lăsat svonul, că d-șoara Văcărescu, care, după cum e cunoscut, petrece de prezent cu regina Elisabeta a României în Veneția, a comis acolo o încercare de sinucidere. După unele rapoarte, ea a încercat a se sinucide cu un pumnal, ear' după o altă versiune voia să se arunce în mare. Toate vestile consună totuși într'aceea, că d-șoara Văcărescu nu s'a ales cu nici un fel de stricăciune. Acele știri, care reprezintă partidul familiei Văcărescu, desmiut aceste svonuri, precând în cercurile, care nu stau pe partea ambițioasei dame de curte, există presupunerea, că aceste sciri ar pute avea cumva de basă o comedie emoționătoare, pe care d-șoara Văcărescu a jucat-o amiceii sale regesci. La tot cazul însă aceste svonuri au dat un nou impuls dispușiei deja în sfingere pentru și contra „românisării” dinastiei.”

Dl Dr. Victor Babeș membru corespondent al academiilor de științe din Paris. Cetim în „Românul”: Eminentul nostru Dr. Babeș a fost prezentat zilele trecute de dl Dr. Pasteur pentru a fi ales membru corespondent al academiilor de științe din Paris. Candidatura Drului Babeș a întrunit foarte multe voturi, academiile, luând în considerațiune însă faptul, că Drul Babeș este foarte tânăr, a ales ca academician pe un savant grec. Trebuie să adăugăm, că dl Babeș este singurul Român, care a fost până acum prezentat sufragiilor savanților academiilor de științe franceze.

Dl Th. T. Burada, zelesul autor al interesantelor scrieri: „O călătorie în Istria”, pe care o reproducem și noi după „Românul”, s'a întors de câteva zile la Iași din Chișineu (Rusia), unde a făcut cercetări în arhiva românească numită a „senatorilor” și în care se află 4415 dosare din 1806—1812, luate de Ruși când cu răpirea Basarabiei. Dosarele cuprind lucruri importante pentru Românii din regat.

Casina austro-ungară din București, pe baza conchisului luat în adunarea generală din 30 Iunie a. c., va avea să se disoale la St. Dumitru a. c. În sensul statutelor averea mobilă și imobilă a casinei va trece în posesiunea „reuniunii austro-ungare de ajutorare”.

Principele Ferdinand de Bulgaria a sosit în 5 l. c. la 7 oare seara din Ebensee la Viena și a descins în palatul Coburg.

Prințul de Neapol a plecat în 5 l. c. d. a. din Londra la Osborne cu Yacht-ul regesc „Alberto”. La sosirea în Portsmouth corăbiile engleze de războiu au arborat fla-

mura engleză și italiană. După primirea autorităților militare și marine, prințul s'a reîntors earăși la Londra.

Escadra franceză în frunte cu amiralul Gervais a părăsit portul dela Kronstadt în 4 l. c. și în 19 l. c. va ajunge la Spithead, ear' în 20 l. c. va fi primită de regina Victoria. Ambasadorul francez prelungă curtea engleză, dl Waddington, încă va fi prezent la Portsmouth și Spithead.

Regele George al Greciei, care de prezent petrece la Aix-les-Bains, după cum anunță unele foi parisiene, va visita incognito Parisul. O telegramă din capitala Danemarcei raportează, că regele Greciei va sosi mâine sau luni cu doi fii ai sei la Kopenhaga, unde e așteptată pe 21 sau 22 August și familia imperială rusească și princesa de Wales.

Barbarie rusească. Diarul englez „Times” primesce din Varșovia o scire aproape de necredut. La 31 Maiu ficea generalului Puserev, o copilă de 7 ani, se juca cu mingea în grădina saxonă din Varșovia. Din întâmplare mingea lovi pe un băiat anume Winter. Acesta încep să injure. Doica, care păzia pe ficea generalului, se repezi la Winter, ca să-l bătă. Dar' băiatul, mai voinic decât dinsa, o trânti la pământ și injurăturile sale dovediau, că e Polonez și desprețușe pe Ruși. Doica chemă poliția, care areștă pe băiat și-l ținu închis toată noaptea. S'a luat un protocol, care fu trimis guvernatorului general Gurko. A doua zi dimineața generalul Gurko răspunde, că băiatul se primească douăzeci-cinci de lovitură de cnut. După lege copiii nu pot primi pedepse corporale decât dela părinții lor. Deoarece tatăl lui Winter e mort, poliția ar fi trebuit să se adreseze la mama băiatului. În loc de a face astfel, polițaiul chemă pe tuturul copilului, un oare-care Obșewski, și-i declară, că dacă nu va executa sentința îi va închide stabilimentul seu (o cafenea și o cotetărie). Tuturul de frică, de a nu-și perde mijloacele de traiu, făci pe placul poliției. Medicul închisorii fu chemat, hainele băiatului fură scoase și biciuirea încep. La a șaptea lovitură copilul leșină și medicul declară, că nu garantează pentru viața băiatului, dacă sentința va fi executată. Obșewski, îngrozit de efectul loviturilor sale, aruncă cnutul și țise, că poliția îi poate închide cafeneaua și se-l ruineze, dar' că nimic nu-l va decide să mai dea în nefericitul copil. Poliția trimise atunci o nouă telegramă la guvernorul general, în care îi comunică cele întâmplate. Generalul Gurko, „eroul dela Șipea”, răspunde să se aplice sentința fără întârziere. Un gardist dădu atunci băiatului 18 lovituri de cnut și apoi copilul leșină și acoperit de sânge fu dat îndrăgii mamei sale. Faptul acesta a produs mari ferveri între Polonezii din Varșovia.

Tălhari prinși. Din Constantinopol se anunță, că la ordinul direct al ministrului de poliție a fost prins un anumit Osman cu 5 soți ai sei, despre care se crede, că veniau dela Kirkkilisse și aparțin bandei lui Atanasiu.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”

Budapesta, 7 August n. În comisiunea de imunitate a dat Ugron declarațiunea, că secundanții lui Uzelac nu l-au provocat în numele corpului ofiteresc, ci în numele acestuia, apoi a povestit cum a fost provocat și cum a refuzat. Ugron a mai observat, că după-ce martorii din amândouă părțile au declarat afacerea de încheiată, respinge amestecul în afacere al unei persoane, care nu este chemată nici din oficiu, nici din însărcinarea casei deputaților, și îl consideră de supărăcios. Presidentul comisiunii Chorin declară, că ministrul Fejerváry i-a pus la dispoziție o scrisoare a căpitanului Bakalovics, contribuind prin aceasta la clarificarea afacerii. Aceasta nu constituie un amestec nechieimat, ci o împlinire a datorinței. După aceea a raportat Rohonczy, că contele Horváth din cauză de boală nu s'a putut prezenta, și a cetit o scrisoare a acestuia, în care este descrisă întâlnirea martorilor. Rohonczy asemenea descrie afacerea, după care presidentul cetesce scrisoarea lui Fejerváry, cu care se pune la dispoziție scrisoarea privată a căpitanului Bakalovics. Într'aceasta se țice, că Uzelac consideră afacerea de personală și că secundanții s'ar fi mulțumit, dacă Ugron ar fi declarat în parlament de neprecuțetate cuvintele ofensătoare rostite la adresa lui Uzelac, dacă le-ar fi regretat cu sinceritate și s'ar fi rugat de iertare. Căpitanul imputernicesce pe ministu s'ă facă us, în cas de trebuință, de această declarație. Comisiunea a hotărît, că procurarea de alte date este superfluă, și va continua consultarea astăzi.

Buletin meteorologic.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului. Date for Sibiu, 7 August n. 6 oare dimineața.

Din țeară 5 August n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura după Celsius, Vântul. Data for various stations including Budapest, Sătmăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

Hotel „Newirher”. Tellman, maior din Cluj. Alois, sublocotenent din Cluj. E. Porr din Treest. Contele Mirbach și fiul din Gurguiul-Sântimbrului. Dr. Wermescher, avocat din Beghinul-Săntese. Pörtl, cu soția din Palestina. G. Kohn, M. Klein, A. Sternberg, H. Helm, N. Kaufman și E. Engel, comercianți din Viena. Hotel „Melter”. Carol Hopp, inginer din Fizeș-Boia. M. Miks din Veszud. Isif Kolbasz din Turda. I. Popescu din Toplița. Danil Czallner, preot din Foidor. Petru Fetcu, profesor din București. M. Beckert din Vălișoara. Hotel „Haberman”. Simeon Mosker, comerciant din Bichis-Giula.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Posturi vacante: — Un post de învățător la școala conțională română gr-or. din Coșteiu, protopresbiteratul Făgetului (diecesa Caransebșului). Emolumentele împreunate cu acest post sânt: în bani gata 150 fl.; 31 hectoliri de cucuruz sfirmit în natură; speșe de scripturistă 2 fl.; pentru conferențele învățătoresci 5 fl.; pentru serviciul școlăii 8 fl.; 32 metri de lemne pentru învățător și pentru încălzițul școlăii; locuință în edificiul școlăii cu grădină de un juger de pământ. — Cei-ce doresc a ocupa acest post învățătoresc au să-și subțearnă recursule până în 20 August st. v. a. c. oficiului protopresbiterat greco-oriental rom. în Făget.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Posturi vacante: — Un post de scriitor la pretura cerc. din Comorn. A se adresa până în 31 August st. n. la autoritățile competente. — Un post de servitor la perceptorul din Belovar. A se adresa până în 30 Septembrie st. n. la autoritățile competente. — Un post de concierj de finance cl. II. la direcțiunea financiară din Cubinul-inferior. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de servitor la perceptorul de dare din Girált. A se adresa în opt săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant la perceptorul de dare din Gherla. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de oficial cl. VI. la perceptorul de dare din Ciuc-Sereda. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de pedel la gimnaziul cat. din Rosenberg. A se adresa până în 15 August st. n. la autoritățile competente.

— Un post de subjudel la judecătoria cerc. din Arad și unul la cea din Tășnad. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Alba-Regală. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Eperjes. A se adresa până în 7 Septembrie st. n. la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Teresopol. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept la tribunalul reg. din Mureș-Oșorheiu. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Calendarul zilei.

27 Iulie (8 August) 1891. Iulian: Panteleimon. Gregorian: Chiriac. Soarele: răsare 4.56, apune 7.14

Buletin meteorologic.

Sibiu, 7 August n. 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului. Data for Sibiu, 7 August n. 6 oare dimineața.

Din țeară 5 August n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura după Celsius, Vântul. Data for various stations including Budapest, Sătmăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

Hotel „Newirher”. Tellman, maior din Cluj. Alois, sublocotenent din Cluj. E. Porr din Treest. Contele Mirbach și fiul din Gurguiul-Sântimbrului. Dr. Wermescher, avocat din Beghinul-Săntese. Pörtl, cu soția din Palestina. G. Kohn, M. Klein, A. Sternberg, H. Helm, N. Kaufman și E. Engel, comercianți din Viena. Hotel „Melter”. Carol Hopp, inginer din Fizeș-Boia. M. Miks din Veszud. Isif Kolbasz din Turda. I. Popescu din Toplița. Danil Czallner, preot din Foidor. Petru Fetcu, profesor din București. M. Beckert din Vălișoara. Hotel „Haberman”. Simeon Mosker, comerciant din Bichis-Giula.

Economie.

Recolta viilor în Transilvania promite în estan a fi foarte abundantă. Se vorbește, că prin multe locuri ar fi cumpărat deja agenți străini mustul din estan cu prețuri mari, veadra cu 1 fl. 20 cr.

Spriginirea industriei indigene. Sub acest titlu cetim în „Pester Lloyd”: Ministrul comun de războiu a trimis reuniunii industriale a țerii apelul cu privire la concurența pentru articoliul rezervăii industriei mici. După acela, sânt a se furnași 31.000 părechi de păpuși, 7000 pâr. de cisme, curele și mărfuri de curelărie, precum și articoli din bransa găitănăriei, Ministrul declară, că cu tot neșuccesul primei și scrieri de concurs, adresează un nou apel către industriații mici. La concurența de acum pot participa și industriații mici ce au intrat în tovarășie, însă fiecare concurent trebuie să facă ofertul pe minimum 500 fl. Antreprenorii sânt excluși dela concurență. Vadiul e de 10 procente din suma ofertului. Ofertele sânt a se înainta până incl. 30 Noemvrie, 12 oare ameași, la ministrul comun de războiu. Detaliile escrierii de ofert se pot vedel la reuniunea industrială a țerii în oarele antemer. — Totdeodată mai e de amintit aici, că ministrul de instrucțiune contele Csáky a provocat prin un exmns pe toate inspectoratele școlare, ca trebuința în ce priveșce obiectele de aranjament pentru școlare să-și o acopere la diferitele expozițiuni industriale, spre a sprigini în modul acesta exponenții.

Cassele de păstrare postale reg. ung. În luna lui Iulie a. c. s'au depus în cassele de păstrare postale reg. ung. 1,740.797 fl., s'au ridicat 1,647.239 fl., așa că depunerile s'au urcat cu fl. 93.558.66. În cecuri s'au depus 11,511.362 fl. și s'au ridicat 11,515.599 fl. Suma banilor depuși s'au urcat la finea lui Iulie la 8,276.789 fl., din care 2,831.956 fl. în cecuri. Pentru depunătorii s'au cumpărat în luna expirată hărții de valoare în sumă nominală de 1,283.440 fl.

Venitele vamale ale Austro-Ungariei în primul quartal al anului 1891 s'au urcat cu totul la 10,707.599 fl., față cu 10,721.816 fl. în același period al anului 1890. Din venite s'au perceput: 4,582.809 fl. în aur (5,007.586 fl. în 1890), 6,072.260 fl. în argint (5,663.777 fl. în 1890), 52.230 fl. în hărție (50.453 fl. în 1890). Computându-se și agiul vamal, cifra venitelor vamale pentru primul quartal 1891 se urcă la 11.3 milioane fl., față cu 11.6 mil. fl. în același period al anului trecut, prin urmare față cu anul trecut un minus de 0.25 milioane fl.

Convenția comercială cu Grecia.

Precum i-se raportează din Atena lui „Pester Lloyd”, e probabil, că nu preste multă vreme se vor începe negocieri pentru înoinerea, resp. modificarea convenției comerciale existente între Grecia și Austro-Ungaria.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu 7 August. Grâu hect. 72 până 82 chilo fl. 6.50 până fl. 6.30, grâu mestecat 75 până 74 chilo fl. 5.10 până fl. 5.70, seșara 70 până 70 chilo fl. 4.40 până fl. 4.30, orz 62 până 66 chilo fl. 4. — până fl. —, ovės 42 până 50 chilo fl. 2.40 până fl. 3. —, cucuruz 70 până 74 chilo fl. 4.30 până fl. 4.70, mălaiu 70 până 74 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, cartofi 69 până 70 chilo fl. 1.20 până fl. 1.40, sēmēnță de cânepă fl. — până fl. —, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5. — până fl. 6. —, lintea 78 până 82 chilo fl. 7. până fl. 8. —, fasolea 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.80 până fl. 16. —, făină nr. 1. fl. 15.60, făină nr. 3 fl. 14.40, făină nr. 5 fl. 12.30 slănină 100 chilo fl. 54. — până fl. 56. —, unsoare de porc fl. 58. — până fl. 60. —, seș brut fl. 20. — până fl. 22. —, seș de lumini fl. 34. — până fl. 35. —, lumini turnate de seș fl. 38. — până fl. 40. —, săpun fl. 20 până fl. 30. —, fēn 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.40, cânepă fl. 32. — până fl. 35. —, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3. —, spirt p. l. fl. 54 până 55 cr., carnea de vită chilo 48 cr. până 50, carnea de vițel 38 până 45 cr., carnea de porc 46 până 48 cr., carnea de miel 26 până 28 cr., ouē 10 cu 18 până 20 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch.

În 1 August n. s'au notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr., unguresci grei tineri 47½ cr. până 48 — cr. de mijloc 47½ cr. până 48 — cr., ușori 49 — cr. până 50 — cr., marfă țerănăescă grea — cr. până — cr., de mijloc — cr. până — cr., ușor 49 — cr., până 05 — cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei — cr. până 48 — cr., transito de mijloc — cr. până 48 — cr., transito ușori 48 — cr. până 48½ cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 5 August n. 1891.

Table with multiple columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., Qualitatea per Hect., etc. Lists various agricultural products and their prices.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 3 columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Ruble rusești. Shows exchange rates for various currencies.

Bursa de Budapesta.

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Impunțutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc. Lists financial data for the Budapest market.

Bursa de Viena.

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Impunțutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc. Lists financial data for the Vienna market.

Bursa de București.

Table with 3 columns: Renta rom. per 1875 5%, Renta rom. amort. 5%, Oblig. de stat. C. F. R., etc. Lists financial data for the Bucharest market.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoria a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

köztség előljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Formular

mărimina 14 X 21 1/2

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile tărănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnsoh. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Institut tipografic în Sibiiu.

A ășit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul tipografic, societate pe acții în Sibiiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vice arhiepiscopese.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 20 Iulie 1891.

Table with multiple columns showing train routes and fares between cities like Budapesta, Predeal, Arad, Teiuș, Sibiiu, Copsa-mică, etc. Includes sub-tables for various line segments.

Nota: Numeri încaudrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Ediția și tiparea Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșu.